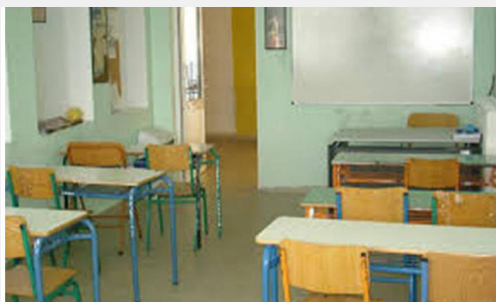

ΔΡΟΜΟΣ ΑΝΤΟΧΗΣ

Όλγα Τσιλιμπάρη

Διώξεις κατά συρροή στο χώρο της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. **Για ψύλλου πήδημα;**

Σίγουρα όχι. Οι από πάνω ξέρουν καλά τι παίζεται και πόσο τους κοστίζουν οι αντιστάσεις μας, που, από το ύψος της (γυψοσανίδινης) καθέδρας τους, αποκαλούν μειοψηφικές και χλευάζουν ως συμπτώματα καθυστερημένης νοοτροπίας.

Πίσω από το προσωπίο της νεοφιλελέ αυταρέσκειας και της τζάμπα μάγκα αλαζονείας τους, ένα έμπειρο μάτι διακρίνει τον πανικό της εξουσίας. Για μια ακόμα σχολική χρονιά, η συντονισμένη προσπάθειά τους να διαχειριστούν τη δημόσια εκπαίδευση με όρους στυγνής ιδιωτικοποίησης - αντιδραστικής αναδιάρθρωσης (αυτοαξιολόγηση σχολικής μονάδας, αξιολόγηση εκπαιδευτικών, μανατζεροποίηση στελεχών εκπαίδευσης, πρότυπα, ωνάσεια, αντιδραστική αναδιάρθρωση προγραμμάτων σπουδών, αύξηση της εντατικοποίησης και των εξεταστικών φραγμών) συναντάει αξιοσημείωτες αντιδράσεις.

Διώξεις εκπαιδευτικών και διευθυντών για συμμετοχή σε θεσμικά κατοχυρωμένες συνδικαλιστικές δράσεις, όπως η **απεργία-αποχή**, δηλαδή, επί της ουσίας, πογκρόμ ενάντια στη συνδικαλιστική δράση. Μεταξικής έμπνευσης και γκεμπελικής μεθόδευσης διώξεις εκπαιδευτικών (ακόμα και συνταξιούχων) για δημόσια άσκηση κριτικής σχετικά με τις κραυγαλέες ελλείψεις του εκπαιδευτικού συστήματος και τις αφόρητες συνθήκες της σχολικής καθημερινότητας.

Ο στόχος προφανέστατος: **Προσπάθεια να καμφθούν οι όποιες αντιστάσεις, η όποια έντιμη και αξιοπρεπής ατομική και συλλογική στάση ζωής των εκπαιδευτικών, με όπλα το ψέμα, την απειλή, το φόβο και τη διαστρέβλωση.** Αντί εκπαιδευτικών με αισιοδοξία, πίστη στο λειτουργημά τους, παιδαγωγικό ζήλο, επιστημονικές ανησυχίες, όρεξη για ζωή, συλλογικό δημοκρατικό και αγωνιστικό ήθος, χρειάζονται έντρομα ανθρωπάκια, σκουληκογραφιοκρατίσκους της μαύρης συμφοράς, που βγαίνουν από το καβούκι της απάθειας μόνο για να τσεκάρουν απαντήσεις σε κουτάκια και να υποσημειώσουν μίζερα βαθμολάκια στο περιθώριο προκατασκευασμένων κλιμάκων μαζικής αποβλάκωσης: *Δάσκαλος σκυφτός, αμόρφωτος λαός!*

Αγαπημένες μου συναδέλφισσες και αγαπημένοι μου συνάδελφοι, δε θα το βάλουμε κάτω! *Η μοίρα κι ο καιρός το 'χαν ορίσει να δοκιμαζόμαστε σε δρόμο **όχι ταχύτητας αλλά αντοχής.*** Οι μεγάλες μάχες - γιατί τέτοια είναι η μάχη για την υπεράσπιση και διεύρυνση της δημόσιας εκπαίδευσης, των δημόσιων αγαθών γενικότερα - δεν κρίνονται **ποτέ σε μια ζαριά.** Διεξάγονται **επίμονα, αργά και βασανιστικά, με εφόδους, αναδιπλώσεις και οπισθοχωρήσεις,** στο επίπεδο της καθημερινότητας, των όρων επιβίωσης και αναπαραγωγής της εργασιακής μας δύναμης αλλά και στο χώρο της συνείδησης. **Ας μην υποτιμούμε, ούτε για μια στιγμή, τη βαθιά κοινωνική δυναμική των αντιστάσεών μας,** που δεν αποτιμάται μόνο με όρους ποσοτικών, αλλά κυρίως με ποιοτικούς, τόσο στις βραχυχρόνιες καμπές του συσχετισμού δυνάμεων όσο και στο δικαστήριο της Ιστορίας. Ας μην ξεχνάμε ότι οι πράξεις και οι παραλείψεις μας, σε βάθος χρόνου, αθροιζόμενες με εκατομμύρια άλλες, καθορίζουν προς τα πού θα γείρει η πλάστιγγα για τον κόσμο της εργασίας.

Η μικρόψυχη επίκληση των δύσκολων συνθηκών, ως τακτική συγκάλυψης της φυγομαχίας, δεν ταιριάζει σε κανένα και σε καμία από μας. Ο κλάδος μας, εδώ και πολλά χρόνια, δεν έχει λείψει από καμιά μεγάλη εργατική και λαϊκή μάχη. Χάρη στις προσπάθειές μας, διαθέτουμε πρωτοβάθμια σωματεία, ζωντανά κύτταρα δημοκρατίας, αγώνα και αξιοπρέπειας, για να στηρίξουμε και να στηριχτούμε.

Για μια ακόμα σχολική χρονιά, θα σταθούμε όρθιοι/ες και θα παλέψουμε ενάντια στις διώξεις. Βαθιά μέσα μας, ας μην αγκιστρωθούμε στο *δεν πάει άλλο*. Γνήσια ζωογόνο δύναμη έχει ο αγώνας για μια αξιοβίωτη ζωή. Το θετικό πρόσημο. Το *να πάει αλλιώς*. Αυτή είναι, νομίζω, και η αληθινή ανάγκη των καιρών.

Κέρκυρα, 29-1-25

Όλγα Τσιλιμπάρη
Συνταξιούχος εκπαιδευτικός